

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Ус 21/2020
13.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Цакула, председника већа, Звездане Лутовац и Божидара Вујичића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући сукоб надлежности између Прекршајног суда у Београду и Другог основног суда у Београду, у предмету извршења – принудне наплате трошкова прекршајног поступка, у нејавној седници већа одржаној дана 13.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно и месно је **НАДЛЕЖАН** Други основни суд у Београду.

Образложење

Прекршајни суд у Београду је поднео захтев за решавање сукоба надлежности са Другим основним судом у Београду, који се решењем 2 И број 304/19 од 05.03.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање и након правноснажности овог решења списе доставио Прекршајном суду у Београду, а по предлогу извршног повериоца Републике Србије, Прекршајног суда у Младеновцу од 27.02.2019. године против извршног дужника АА из ..., улица ... број .., на основу пресуде Прекршајног суда у Младеновцу 1 Пр бр. 375/2017 од 20.06.2018. године, ради наплате трошкова прекршајног поступка у износу од 2.000,00 динара.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08... 88/18), по налажењу Врховног касационог суда, за поступање у овој правној ствари стварно и месно је надлежан Други основни суд у Београду на основу члана 321. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" бр. 65/13, 13/16, 98/16), члана 22. став 2. Закона о уређењу судова и члана 3. став 1. тачка 5) Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС" 101/13).

Одредбама члана 321. Закона о прекршајима, које се односе на принудну наплату на покретним и непокретним стварима кажњеног лица, прописано је да у случају да није могуће извршити принудну наплату на други начин, суд може донети решење да се принудна наплата спроведе на покретним или непокретним стварима кажњеног физичког лица, предузетника или одговорног лица (став 1), те да ће принудну наплату на покретним и непокретним стварима кажњеног лица спровести

стварно и месно надлежан суд у складу са одредбама којима се уређује извршење и обезбеђење (став 2).

Одредбом члана 3. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" бр. 106/15, 106/16, 113/17) прописано је да о предлогу за извршење на основу извршне и веродостојне исправе и предлогу за обезбеђење одлучује суд. Према члану 6. Закона о извршењу и обезбеђењу о предлогу за извршење и обезбеђење одлучује у првом степену основни или привредни суд, а чланом 7. истог закона је прописано да је за одлучивање о предлогу за извршење и обезбеђење опште месно надлежан суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену, између осталог, води извршне поступке за које није надлежан неки други суд.

Из списка произлази да је решењем Прекршајног суда у Младеновцу 1 Ипр 1724/2018 од 29.11.2019. године, на основу одредбе члана 318. став 4. Закона о прекршајима, преиначено решење о извршењу Прекршајног суда у Младеновцу 1 Ипр 1724/2018 од 15.10.2018. године, одређено према кажњеном АА у погледу извршења трошкова поступка, тако што је одређено извршење на основу правноснажне и извршне пресуде Прекршајног суда у Младеновцу Пр 375/2017 од 20.06.2018. године, ради наплате трошкова поступка у износу од 2.000,00 динара, изречених кажњеном АА са пребивалиштем ..., улица ... бр. ..., пописом, проценом и продајом покретних ствари које се нађу на адреси пребивалишта кажњеног, јер према образложењу решења је протекао рок за добровољно плаћање трошкова поступка, а други начин принудне наплате није могућ.

Имајући у виду све наведено, Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој правној ствари према члану 321. Закона о прекршајима, члану 6. став 1. и члану 7. Закона о извршењу и обезбеђењу, члану 22. став 2. Закона о уређењу судова и члану 3. став 1. тачка 5) Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, надлежан Други основни суд у Београду.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова решио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 13.03.2020. године, Ус 21/2020

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа – судија,
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић